

[Gert Petersen]

Men når det er sagt, vil jeg også understrege, at vi ikke kan acceptere, at man bruger alle mulige udflugter for at berettigg Danmarks deltagelse i den internationale kaprustning, der finder sted. Vi kan ikke acceptere, at man forvrider og forvrænger tallene for at få det, som i NATO opfattes som modpartens rustningsindsats, til at se endnu stærkere ud, end den faktisk er, og det synes jeg nok at der her i debatten har været adskillige eksempler på.

Hvis man ser nøjternt på det, tror jeg nok, man må erkende, at det alt andet lige er USA, som fører an i rustningskapløbet, og at det i langt højere grad er de mellemstore NATO-lande i forhold til de små Waszawapagtlande, der fører an i rustningskapløbet. Desværre må jeg sige, at også Danmark yder et bidrag til dette rustningskapløb; det kom til udtryk i den beslutning fra Washingtonkonferencen, som har været nævnt her et par gange, altså forsvarsministrenes møde sidste sommer. Vores opfattelse er, at en helt anden dansk politik ville være rimelig og berettiget og langt fornuftigere.

I forbindelse med denne forvriddning af tallene lagde jeg mærke til, at den socialdemokratiske ordfører fortalte os, at de sovjetiske militæruddgifter var af en ganske bestemt størrelse målt i forhold til bruttonationalproduktet. Det er de da også efter visse amerikanske opgivelser, efter CIAs opgivelser, og CIA forklarer, hvordan man har regnet det ud. Man har regnet det ud ud fra det princip, at det ville koste så meget i USA, hvis det var amerikanerne, der gennemførte denne oprustning; de påstår, at det er baggrunden for deres beregning. Men jeg synes, det hører med i billedet, at det svenske forskningsinstitut SIPRI kommer frem til helt andre og langt lavere tal for de sovjetiske rustningsudgifter, end det amerikanske CIA gør. Når man tænker på, hvordan CIA tidligere på egen hånd har »gennemført« en enorm sovjetisk oprustning – jeg tænker her på den sovjetiske raketoprustning fra 1959 til 1960, som ikke fandt sted, det opdagede man 5-6 år senere, men som i 1959-60 blev udskreget af CIA til at være helt katastrofalt stor, og som dannede basis for Kennedys valgkamp, for nu måtte USA jo indhente Sovjetunionen – så må jeg egentlig sige, at jeg ser med større tillid på det neutrale institut SIPRIS tal,

end jeg ser på den amerikanske efterretnings-tjenestes tal.

Der er et andet eksempel, som jeg også synes skal frem. Den socialdemokratiske ordfører angiver nogle tal for, hvor meget forsvarsudgifterne i forskellige vestlige og Warszawapagtlande er i forhold til bruttonationalproduktet. Ja men det siger jo bare ikke ret meget om, hvor meget den enkelte stat rent faktisk, om jeg så må sige i kroner og øre, ofrer på militæret. For bruttonationalproduktet er jo for nogle lande meget stort: det danske bruttonationalprodukt er vitterlig beregnet pr. indbygger meget, meget stort – jeg tror, det er nr. 3 eller 4 i verdensmålestok – og det vil sige, vi kan holde en ret høj rustningsstandard, uden at det ses påfaldende på bruttonationalproduktet.

Jeg står her med den samme bog, hvorfra jeg er sikker på at hr. Poul Nielson har taget sine tal, nemlig det britiske internationale institut for strategiske studiers publikation for 1977-78, og her kan jeg læse på tallene, hvor meget hvert land ofrer pr. indbygger i militæruddgifter. Der viser det sig, at Danmark i 1977 pr. indbygger ofrede 217 dollars i militæruddgifter; det er mindre end Frankrig, som ofrede 256 dollars, og Tyskland, der ofrede 263 dollars pr. indbygger. Men det er mere end Canada, som kunne nøjes med 144 dollars, og Storbritannien, der kunne nøjes med 201 dollars. Men det er langt, langt mere end Czekoslovakiet, som nøjedes med 108 dollars pr. indbygger, Østtyskland 167 dollars, for slet ikke at tale om Polen med 70 dollars pr. indbygger, Ungarn med 56 dollars pr. indbygger og Rumænien med 38 dollars pr. indbygger. Rumænien ofrede 38 dollars pr. indbygger, og dette tal antastes ikke af det internationale institut, som i øvrigt accepterer CIA-tallene for Sovjetunionens vedkommende. Hvor Rumænien nøjedes med at ofre 38 dollars pr. indbygger i 1977, ofrede Danmark 217 dollars pr. indbygger.

Jeg synes nok, det siger noget om en slående forskel, og det er meget svært ud fra disse oplysninger at acceptere, at de mindre, østlige Warszawapagtlande – her har jeg holdt diskussionen USA-USSR udenfor – skulle være forud for os med hensyn til oprustning. Det forholder sig lige nøjagtig omvendt.